

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W LUBLINIE**

Lublin, dnia 28 czerwca 2017 r.

RLU-61-7/15/JS/KR

DECYZJA RLU 3 /2017

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j., Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) – dalej jako : *KPA*, w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j., Dz. U. z 2017 r., poz. 229) – dalej jako *ustawa o.k.i k.*, stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko przedsiębiorcy Veneda Health sp. z o.o. sp. k. sp. k. z siedzibą w Białymstoku – KRS : 0000639666 (wcześniej jako Veneda sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku – KRS : 0000502847) – dalej jako : *Przedsiębiorca, Spółka*,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – dalej jako : *Prezes Urzędu, Prezes UOKiK* -

umarza się jako bezprzedmiotowe postępowanie administracyjne w sprawie stosowania przez przedsiębiorcy Veneda Health sp. z o.o. sp. k. sp. k. działań mogących stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegających na :

1) wprowadzającym, w błąd działaniu Przedsiębiorcy poprzez informowanie konsumentów w kierowanych do nich Zaproszeniach na spotkania organizowane poza lokalem przedsiębiorstwa, iż przedmiotem tego spotkania jest pokaz kulinarny połączony z degustacją potraw, podczas gdy zasadniczym celem tych spotkań było zapoznanie konsumentów z ofertą handlową

przedsiębiorcy i skłonienie ich do zakupu oferowanych tam towarów, co stanowić mogło nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j., Dz. U. z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 ze zm.) a w konsekwencji stanowić mogło praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 u.o.k.i k.;

2) nieumieszczaniu na wekslach wykorzystywanych jako zabezpieczenie udzielanych konsumentom pożyczek – sprzedaży towarów na raty – klauzuli „nie na zlecenie”, co mogło być niezgodne z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j., Dz.U. z 2011 r. Nr 126, poz. 715 ze zm.), a w konsekwencji stanowić mogło naruszenie art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 u.o.k.i k.

UZASADNIENIE

Prezes UOKIK – Delegatura w Lublinie przeprowadził postępowanie wyjaśniające (znak : RLU-405-20/15/JS) w celu wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą przez Veneda sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego wykazała, że Przedsiębiorca, oferując konsumentom towary, stosuje jako zabezpieczenie wiarygodności weksle zawierające klauzulę „na zlecenie”, co może być sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j., Dz.U. z 2016 r. poz. 1528 ze zm., dalej jako : *u.k.k.*), a ponadto może wprowadzać konsumentów w błąd poprzez informowanie w kierowanych do nich Zaproszeniach na spotkania organizowane poza lokalem przedsiębiorstwa, iż przedmiotem tego spotkania jest pokaz kulinarny połączony z degustacją potraw (ukrywanie handlowego celu prezentacji), co mogło stanowić nieuczciwą praktykę rynkową.

Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu postępowania administracyjnego stosownym pismem z 29 października 2015 r. wraz z krótkim uzasadnieniem podejrzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez bezprawne działania polegających na :

1) wprowadzającym, w błąd działaniu Przedsiębiorcy poprzez informowanie konsumentów w kierowanych do nich Zaproszeniach na spotkania organizowane poza lokalem przedsiębiorstwa, iż przedmiotem tego spotkania jest pokaz kulinarny połączony z degustacją potraw, podczas gdy zasadniczym celem tych spotkań było zapoznanie konsumentów z ofertą handlową

przedsiębiorcy i skłonienie ich do zakupu oferowanych tam towarów, co stanowić mogło nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 6 ust. 1 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (t.j., Dz. U. z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 ze zm.) a w konsekwencji stanowić mogło praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 u.o.k.i k.;

2) nieumieszczaniu na wekslach wykorzystywanych jako zabezpieczenie udzielanych konsumentom pożyczek – sprzedaży towarów na raty – klauzuli „nie na zlecenie”, co mogło być niezgodne z art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j., Dz.U. z 2011 r. Nr 126, poz. 715 ze zm.), a w konsekwencji stanowić mogło naruszenie art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 u.o.k.i k.

W odpowiedzi na ww. Zawiadomienie Przedsiębiorca nie zgodził się ze stawianymi zarzutami.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny sprawy :

Veneda sp. z o.o. - KRS : 0000502847 – na podstawie prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku, XII Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego z 30 września 2016 r., uległa przekształceniu do Veneda Health sp. z o.o. sp. k. sp. k. z siedzibą w Białymstoku – KRS : 0000639666. Zgodnie z art. 553 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeksu spółek handlowych (t.j., Dz.U. z 2016 r., poz. 1578 ze zm.), Spółce przekształconej przysługują wszelkie prawa i obowiązki spółki przekształcanej. Skutki te należy rozpatrywać w sferach : cywilnoprawnej, administracyjnoprawnej, organizacyjnej oraz członkostwa i prawa pracy. Spółka Veneda Health sp. z o.o. sp. k. sp. k. z siedzibą w Białymstoku przejęła więc prawa i obowiązki wynikające z umów sprzedaży dokonywanych przez przekształconą spółkę Veneda sp. z o.o. z siedzibą w Białymstoku.

Główny przedmiot działalności Przedsiębiorcy stanowiła sprzedaż garnków i innych akcesoriów kuchennych, domowych, która prowadzona była na organizowanych przez Spółkę pokazach. Przedsiębiorca zawierał z konsumentami umowy sprzedaży poza lokalem przedsiębiorstwa. Przedsiębiorca oferował konsumentom możliwość zapoznania się z ofertą firmy i zakupu oferowanych przez Spółkę produktów. Klienci – grupa docelowa : seniorzy - byli zapraszani pisemnie na wskazane pokazy – zaproszenia. Spółka zachęcała klientów na bezpłatne prezentacje promujące zdrowy tryb życia (dieta), na których omawiane miały być nowoczesne rozwiązania służące przygotowaniu potraw zachwycających smakiem i aromatem. Goście zachęceni przez przedstawicieli Przedsiębiorcy do zmiany nawyków żywieniowych, unowocześnienia rozwiązań kuchennych - mieli możliwość zapoznania się z ofertą Spółki. Na spotkaniu wystawiana była pełna oferta handlowa Spółki (w tym garnki i inne akcesoria

kuchenne). Konsumenty podpisywali umowy sprzedaży towarów na wzorcu umownym – umowa sprzedaży, przedkładanym konsumentom przez Przedsiębiorcę.

Konsumenty, zawierając z Przedsiębiorcą umowę sprzedaży, mieli możliwość wyboru jednego ze wskazanych rodzajów płatności ceny za zakupiony towar :

- 1) ze środków własnych : gotówką – jednorazowo w dniu podpisania przez kupującego umowy sprzedaży;
- 2) ze środków własnych : w systemie wpłat miesięcznych określonych przez sprzedawcę w umowie sprzedaży na indywidualnie wygenerowany numer rachunku bankowego;
- 3) ze środków pochodzących z udzielonego kupującemu kredytu lub innego źródła.

Konsumenty, którzy chcieli skorzystać z płatności rozłożonej przez Spółkę na raty byli zobowiązani do podpisania weksla *in blanco* z umieszczoną na nim klauzulą „na zlecenie”. We wzorcu Umowy Sprzedaży znajdowały się rubryki, w których wpisywana była „cena promocyjna”, „wpłata” oraz „do zapłaty pozostaje”, następnie możliwość zaznaczenia, czy płatność zostanie uregulowana gotówką czy będzie rozłożona na raty. Dalej znajdowała się rubryka określająca liczbę rat oraz wysokość rat z odsetkami. Mieściło się tam również pole na wpisanie terminu płatności oraz uwag. Wskazany był także numer konta bankowego Spółki, na który kupujący miał obowiązek wpłacać miesięczne raty za zakupiony produkt/produkty - tzw. „konto firmowe”.

Z informacji przekazanych przez Spółkę wynika, że w okresie luty 2015 r.- grudzień 2015 r., Przedsiębiorca zawarł łącznie (...) umów sprzedaży z konsumentami. Wskazać należy, że działalność Spółki obejmowała obszar całego kraju. Jednocześnie w toku prowadzonego postępowania administracyjnego Veneda sp. z o.o. wykazała, że w 2015 r. uzyskała obrót w wysokości (...).

W dniu 14 lipca 2016 r. Prezes Urzędu skierował do Przedsiębiorcy pismo zawierające Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów, wypełniając tym samym obowiązek należytego i wyczerpującego poinformowania strony postępowania administracyjnego o okolicznościach sprawy. Pełnomocnik Przedsiębiorcy ustosunkował się do Szczegółowego Uzasadnienia Zarzutów pismem z 1 sierpnia 2016 r. negując zarzuty Prezesa UOKiK, co do wykazanych praktyk Spółki. Tą samą korespondencją stwierdził, że prezes jednoosobowego zarządu Veneda sp. z o.o. z dniem 29 lipca 2016 r. został odwołany z pełnionej funkcji przez organy spółki, podnosząc fakt, iż z racji funkcjonowania w ramach Spółki jednoosobowego Zarządu, Przedsiębiorca nie posiadał wówczas organu uprawnionego do występowania w imieniu strony. Informacja przesłana przez pełnomocnika strony nin. postępowania administracyjnego o odwołaniu (...) ze składu Zarządu Spółki wzruszyła domniemanie wynikające z art. 14 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 687 ze zm.). Zatem, w okolicznościach sprawy zachodziła sytuacja, że organ powołany do reprezentacji spółki, jakim był zarząd, pozbawiony był faktycznie członków. W tym stanie rzeczy należało przyjąć, że strona niniejszego postępowania nie posiadała właściwej reprezentacji do reprezentowania jej w postępowaniu przed Prezesem UOKiK, jak również składania oświadczeń w tym postępowaniu.

Art. 97 § 1 pkt 3 KPA stanowi, że organ administracji państwowej zawiesza postępowanie w razie utraty przez stronę lub przez jej ustawowego przedstawiciela zdolności do czynności prawnych. Jakkolwiek sytuacja braku w spółce z o.o. osób pełniących funkcje prezesa i członków zarządu nie powinna być utożsamiana z brakiem po stronie tej spółki zdolności do czynności prawnych, to jednak tutaj. Urząd dostrzegł, że taka sytuacja stwarzać może możliwość nienależytej ochrony praw spółki w postępowaniu administracyjnym oraz ewentualnie w postępowaniu sądowym, wskutek niemożności podjęcia niektórych czynności procesowych.

Jak wynika z uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 czerwca 2011 r. (sygn. akt I OSK 1170/10) przepis art. 34 KPA, który ustanawia obowiązek organu administracji państwowej wystąpienia do sądu z wnioskiem o ustanowienie przedstawiciela dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych, o ile przedstawiciel nie został już wyznaczony, może mieć zastosowanie również w odniesieniu do podmiotów niebędących osobami fizycznymi, bowiem może mieć miejsce sytuacja, iż osoba prawna mająca cały czas zdolność do czynności prawnych nie może prowadzić swoich spraw z braku statutowych lub ustawowych organów. W takiej sytuacji dla realizacji praw strony czynnego udziału w postępowaniu może być zasadne zastosowanie wykładni celowościowej art. 34 § 1 KPA.

Skoro zatem sytuacja braku osób pełniących funkcje statutowych organów spółki może, przy zastosowaniu wykładni celowościowej być utożsamiana z niezdolnością do czynności prawnych, to w sprawie zastosowanie znalazł cyt. wyżej art. 97 § 1 pkt 3 KPA, dający organowi administracji państwowej uprawnienie do zawieszenia postępowania administracyjnego w razie utraty przez stronę zdolności do czynności prawnych. Zawieszenie postępowania administracyjnego było uzasadnione. Jednocześnie organ administracji państwowej poinformował dotychczasowego pełnomocnika strony, że po zawieszeniu postępowania administracyjnego oczekiwał na wyjaśnienia w przedmiocie ustanowienia podmiotu reprezentującego interesy Przedsiębiorcy w postępowaniu przed Prezesem UOKiK lub też w ewentualnym postępowaniu sądowym.

Wobec braku organu uprawnionego do występowania w imieniu strony postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK na podstawie art. 102 KPA, art. 31 ustawy o.k.i k., mając na względzie treść art. 21 i art. 24 Ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (t. j., Dz. U. z 2016 r., poz. 687 ze zm.) – dalej jako UoKRS powiadomił właściwy sąd rejestrowy o utracie zdolności do czynności prawnych przez stronę – odwołanie jednoosobowego zarządu ww. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Równocześnie zaznaczył, iż z danych zawartych w Informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców pobranej na podstawie art. 4 ust. 4aa UoKRS - na dzień 10.11.2016 – wynikało, iż osoba pełniąca funkcję prezesa jednoosobowego zarządu sp. z o.o. nie została odwołana albo zawieszona w swych czynnościach. Poinformował tym samym, że zachodziło prawdopodobieństwo niewywiązania się z rejestrowych obowiązków aktualizacyjnych przez Przedsiębiorcę, w terminie przewidzianym w art. 24 UoKRS (zagrożonego karą grzywny). Z uwagi na podejmowane wobec ww. Spółki

czynności przewidziane w obowiązującej u.o.k.i k., Prezes UOKiK zwrócił się do sądu rejestrowego z prośbą o niezwłoczne powiadomienie tut. Urzędu o okolicznościach związanych z uzyskaniem przez Veneda sp. z o.o. zdolności do czynności prawnych (np. w zakresie dotyczącym czynności aktualizacyjnych w KRS).

Pismem z 16 listopada 2016 r., Prezes UOKiK powziął od pełnomocnika Veneda sp. z o.o. informację, iż postanowieniem sądu rejestrowego, z dniem 17 października 2016 r. Spółka została rozwiązana działając pod firmą Veneda Health spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa spółka komandytowa, o czym świadczyły wydruki z Monitora Sądowego i Gospodarczego: MSiG 196/2016 (5081) – poz. 323970 (przekształcenie spółki: Uchwała nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki pod firmą Veneda sp. z o.o. z 10 sierpnia 2016 r. w sprawie przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę komandytową pod firmą „Vital-Mix” sp. z o.o. sp. k. - Aneks do Uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki pod firmą Veneda sp. z o.o. z 10 sierpnia 2016 r. w sprawie przekształcenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w spółkę komandytową pod firmą „Vital-Mix” sp. z o.o. sp. k. – Uchwała nr 1 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki pod firmą Veneda sp. z o.o. z dnia 27 września 2016 r. w sprawie zmiany postanowień dotyczących przekształcenia ww. spółki w spółkę pod firmą Veneda Health sp. z o.o. sp. k. sp. k.) i MSiG 207/2016 (5092) – poz. 347664 (rozwiązanie spółki Veneda Health: 17 października 2016 r. dokonano wpisu do rejestru KRS nr 2 następującej treści: Wykreślenie wszystkich wpisów z Krajowego Rejestru Sądowego. Wpis nie jest prawomocny).

Ostatecznie, korespondencją z 10 lutego 2017 r., dotychczasowy pełnomocnik strony postępowania administracyjnego powiadomił tut. Urząd o wykreśleniu Veneda sp. z o.o. z KRS z dniem 12 stycznia 2017 r.

Prezes Urzędu zważył co następuje:

Spółce postawiono zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 2 ustawy o.k.i k. oraz art. 24 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o.k.i k. Zarzucono jej stosowanie działań bezprawnych i nieuczciwej praktyki rynkowej. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o.k.i k, Spółka była stroną postępowania administracyjnego o naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

Przesłanki zastosowania art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 24 ust. 1 ustawy o.k.i k stanowi, że zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Z kolei art. 24 ust. 2 ustawy o.k.i k. wskazuje, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych oraz

zasadami współzycia społecznego i dobrymi obyczajami. Powołany art. 24 ust. 2 ustawy o.k.i.k. zawiera przykładowe wyliczenia praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Dla stwierdzenia zatem stosowania praktyki z art. 24 ust. 2 w związku z art. 24 ust. 1 ustawy o.k.i.k. konieczne jest wykazanie, że spełnione zostały łącznie następujące przesłanki :

- A. działanie przedsiębiorcy,
- B. bezprawność działania, w tym poprzez stosowanie nieuczciwych praktyk rynkowych,
- C. godzenie tymi działaniami w zbiorowe interesy konsumentów.

Zgodnie z przepisem art. 4 pkt 1) a ustawy o.k.i.k., ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy rozumie się przez to: osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizacyjną lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Zatem decydujące znaczenie dla uznania podmiotu za przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o.k.i.k. ma faktyczne wykonywanie przez niego działalności gospodarczej lub zawodowej.

Analiza powołanych przepisów wskazuje, że Spółka prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, a zatem jako osoba prawna, spółka prawa handlowego posiadała przymiot przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 1) a ustawy o.k.i.k. W trakcie prowadzonego w tej sprawie postępowania administracyjnego Spółka utraciła przymiot przedsiębiorcy (wykreślenie z KRS z dniem 12 stycznia 2017 r.).

Informacja o tych czynnościach została przekazana Prezesowi Urzędu na końcowym etapie prowadzonego w sprawie postępowania administracyjnego, jako jedna z odpowiedzi na pismo zawierające Szczegółowe Uzasadnienie Zarzutów. Powyższe oznaczało, że w okolicznościach sprawy nie wypełniona została pierwsza przesłanka odnosząca się do działań przedsiębiorcy, warunkująca stwierdzenie stosowania praktyki z art. 24 ust. 1 w zw. z 24 ust. 2 ustawy o.k.i.k. oraz art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o.k.i.k. W dacie wydania niniejszej decyzji Spółka nie posiadała statutu przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy o.k.i.k.

Skutkiem braku spełnienia chociażby jednej z ww. przesłanek jest, że Prezes Urzędu nie może stwierdzić naruszenia zakazu stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, a w konsekwencji wydać w sprawie decyzji administracyjnej stwierdzającej praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Wobec braku spełnienia pierwszej ze wskazanych przesłanek warunkujących stwierdzenie stosowania ww. praktyk zbędne jest udowadnianie przez Prezesa Urzędu zaistnienia przesłanek zarzucanej w postanowieniu o wszczęciu niniejszego postępowania administracyjnego bezprawności działań Spółki oraz godzenia tymi działaniami w zbiorowe interesy konsumentów, bowiem jak wspomniano wyżej, wszystkie przesłanki muszą wystąpić łącznie.

Zgodnie z art. 83 ustawy o.k.i.k., w sprawach nie uregulowanych w tej ustawie, do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania

administracyjnego. Zgodnie z art. 105 § 1 KPA „Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania”. Natomiast § 2 wspomnianego artykułu stanowi, że „Organ administracji publicznej może umorzyć postępowanie, jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym”.

Umorzenie postępowania na podstawie art. 105 § 1 KPA jest obligatoryjne, co oznacza, iż ustalenie przesłanki bezprzedmiotowości postępowania stwarza obowiązek zakończenia postępowania w danej instancji przez jego umorzenie, ponieważ brak jest podstaw do rozstrzygnięcia sprawy, co do jej istoty. Dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. W przypadku fakultatywnego umorzenia, wskazanego w art. 105 § 2 KPA, organ administracji publicznej jest uprawniony do oceny, czy wniosek strony o umorzenie postępowania zasługuje na uwzględnienie pod kątem warunków w tym przepisie przewidzianych. W przypadku umorzenia fakultatywnego organ administracji publicznej działa na podstawie uznania administracyjnego. Podkreślić przy tym należy, iż przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organami administracyjnymi¹.

Art. 105 § 1 KPA stanowi, że organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy z jakiegokolwiek przyczyny stało się ono bezprzedmiotowe. Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie, co do jej istoty. Zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 ustawy o.k.i.k. oraz art., 24 ust. 1 w zw. z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o.k. i k. wymaga udowodnienia w pierwszym rzędzie posiadania przez stronę tego postępowania przymiotu przedsiębiorcy.

W powyższym zakresie należy zatem stwierdzić, że skoro Spółka przestała istnieć, a zatem postępowanie administracyjne prowadzone przeciwko niej stało się bezprzedmiotowe, to nie można wydać decyzji administracyjnej załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie, co do jej istoty. Skoro w sprawie nie można wydać decyzji administracyjnej, uznać należy, iż umorzenie tego postępowania jest zasadne na podstawie art. 83 ustawy o.k.i.k. w związku z art. 105 § 1 KPA.

Biorąc powyższe w rozważę, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 1 ustawy o.k.i.k. w związku z art. 479²⁸ § 2 Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz.

¹ Jaśkowska M., Wróbel A. „Komentarz bieżący do art. 105 kodeksu postępowania administracyjnego” (Dz.U.00.98.1071) LEX/el.2010.

1822 ze zm.), przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.

a/a

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Ewa Wiszniowska
Dyrektor Delegatury

